

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorok, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejeman, ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri-ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. štev. 220. Opravništvo, na ktero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229.

Shod delničarjev narodne tiskarnice.

V nedeljo 19. t. m. je bil sklican v Ljubljano shod vseh slovenskih narodnjakov, kateri so podpisali delnice za ustanovljenje narodne tiskarnice, prevzetje „Slovenskega Naroda“ v lastništvo in preobrazovanje tega časnika v dnevnik, ki bode izhajal v Ljubljani.

Razen ljubljanskih delničarjev, prišlo je bilo lepo število po vsej Sloveniji znanih mož iz Štajerskega, iz Trsta, iz Gorice in iz Kranjskega. Drugi so poslali, ali po osodo prišlih, ali s pošto pismena pooblastila tako, da je bilo zastopanih okoli $\frac{3}{4}$ vseh podpisanih delnic.

Popoldne ob treh so se delničarji zbrali v čitalniški dvorani.

Dr. Razlag kot prvosednik začasnega odbora dokazuje potrebo „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani, kjer potrebi se tem laglje ustreže, ker so dozdanji lastniki, ki so poleg „Slov. Naroda“ ustanovili tudi lastno tiskarnico, sami pripravljeni list in tiskarnico brez dobička v last prepustili dežnikom iz cele Slovenije. Bere h koncu pismo g. barona Cojza, kjer opominja k delovanju proti sovražnikom pravičnosti, in skupščinarji zakličejo potomec Cojza, ki je z Vodnikom za narod delal, živahan živio! — Na dalje poroča, da je do zdaj oglasilo se 184 delničarjev (akeijonarjev), ki zastopajo 318 delnic ali 31.800 gld. Tiskarna, kjer namerava društvo prevzeti, ima skupno vrednost okolo 26.000 gld. Glavnica po akeijah založena ima ostati nedotakljiva in mora donašati navadne obresti. Ako občni zbor hoče, se že denes predloži kupna pogodba, sicer pa naj se to naloži večjemu začasnemu odboru, kjer se naj denes voli, kjer bode tudi prosil za koncesijo tiskarnice v Ljubljani, preskrbel napravo strojev in dosego namena, ki je: preselitev „Slov. Nar.“ v Ljubljano, njega spremenitev v dnevnik, izdanie leposlovnega, šaljivega lista, in v obče zbiranje

duševnih in materialnih narodnih moči v Ljubljani.

Tajnik začasnega odbora g. Graseli naznani tiste nazoče delničarje, ki so danes glasovati pooblaščeni z zahtevanimi pismenimi pooblastnicami in bere imena pooblastiteljev.

Ker se v splošni debati nibče ne oglasi preide se potem k specijalni debati, posvetovanju o pravilih „narodne tiskarnice na delnice.“ Za podlogo posvetovanja so bila vzeta pravila hrvatskega enakega društva, kakor so bila že v „Slov. Nar.“ objavljena. Najdaljše posvetovanje je bilo o paragrafu prvem. Dr. Vošnjak namreč predlaga naj se ta §. tako spremeni, da bode izrečeno, da „narodna tiskarnica na delnice“ kupi tiskarnico v Mariboru in ustanovi tiskarnico v Ljubljani. On dokazuje iz obrtniško finančnega stališča potrebo filiale v Mariboru, t. j., da društvo tiskarnico v Mariboru z enim strojem in z gradivom za kakih 7 stavcev (zdaj ima tiskarnica gradiva za 20 stavcev) pusti v Mariboru, kot že obstoječo društveno tiskarnico (poddržnico), v Ljubljani pa napravi posebej glavno tiskarnico. Njegov predlog podpira dr. Zarnik, poudarja politično važnost slov. Štajerja, kjer se za politično delovanje prevažna tiskarnica že zaradi moralčnega vpliva, ki ga ima ne sme opustiti.

Proti predlogu je govoril dr. Poklukar ktemu je bil §. v tem smislu preozek, in je hotel, da naj se izreče sploh, da se poddržnice morejo ustanovljati. Dr. Radej dokaže, da bi se na tak način ne dobila koncesija. Predlog Vošnjakov se sprejme enoglasno.

Od § do § se potem debatuje in pretresajo glavna vodila, po katerih naj začasni opravljajoči odbor osnuje definitivna pravila.

Sklenilo se je, da ne more noben delničar niti na podlagi svojih delnic niti na podlogi pooblastil več nego 20 glasov oddati, da se tako zabrani vsako klikovanje; iz istega vzroka namreč, da ne bi samo v Ljubljani stanujoči odločevali,

sprejeto je v štatute, da sme vsak ud „opravljajočega odbora“ tudi drugega uda opravljajočega odbora ali kacega namestnika pooblastiti, vendar s svojim vred, ne več nego 3 glase imeti.

Med glavnimi vodili je bilo tudi po dolgi debati skleneno, da ima društvo pravico predkupa za vsako delnico, predno v druge roke preide, in sicer tako, da brez dovoljenja opravljajočega sveta je vsako prodaja ali predaja akejje neveljavna. Končno formulirati ima ta sklep začasni opravilni odbor.

Dr. Vošnjak nasvetuje resolucijo: zbor sklene zarad vplačevanja: 10% plača vsak delničar meseca decembra, 20% meseca januarja, 20% aprila, 25% julija in 25% oktobra. G. Poklukar je proti tej specijalnosti in terja, naj se ob gotovem obroku plača vse; vendar se resolucija sprejme potem, ko se je od več strani podarjalo, da bode razdeljenje obrokov mnogim delničarjem, ki še pristopijo, ugodnejše.

Na dalje se sklene resolucija, da društvo od 1. jan. vzame v last tiskarnico in „S. N.“

Pri volitvi odbora in namestnikov je bilo s pooblastnicami vred oddanih 219 glasov.

V odbor so voljeni sledeči gospodje: dr. Ahačič, dr. Dominikuš, Einspieler, Gorjup, Graseli, Gutmann, P. Kozler, dr. Pogačar, dr. Radej, dr. Razlag, Rapoč, Terstenjak, dr. Vošnjak, dr. Zarnik, dr. Žigon.

Za namestnike so izvoljeni pa: gg. poslanec Jugovic, poslanec Kotnik, V. Krisper, dr. Munda, dr. Pavlič, Sovan Franc mlajši, dr. Steiner, prof. Šuman, dr. Tonkli.

Pri volitvah odbornikov so za temi največ glasov dobili: Sovan, Lenček, Lavrenčič, Šuman, Turk in dr. Poklukar.

Pri volitvah namestnikov so več glasov dobili gg. Trstenjak, Pfeifer, Rudež, prof. Pajk, dr. Poklukar, dr. Ahačič, M. Žvanut, J. Žuža, prof. Vavru itd.

Listek.

P. Bernardus, capucinus Marburgensis 1760.

Ko še ravno vse svoje ostale, stare in najnovejše prepiske za Ljubljanski slovar spravljam, nahajam tudi obili izpis iz sledenega rokopisa:

„Dictionarium germanico-slovenicum, vocabula tam antiqua, quam nova usu recepta, juxta etymon purioris slovenismi authorum, methodice demonstrans. Neconon . . . ad majorem linguae hujus cognitionem explicans, authore Pre Bernardo, capucino Marburgensi 1760;“ ker se pa več ne spominam, kjer rodoljub mi je bil leta 1843 ta rokopis v porabo ponudil, zatore v imenu književnosti in zastran njegove razne znamenitost tukaj javno prosim: 1. Kdo mi ga je blagovolil posoditi, ali kde je zdaj? g. Cigale ga v svojem predgovorn III—X ne omina. 2. Da se meni piše ali ojavi, koliko celih pol je tega rokopisa, in ali je slovnica vzravno, kakor je p. Bernardus v predgovoru obečal? 3. Ali bi se ne dalo še izvedeti, kdo je bil p. Bernardus s rodom in svojim popolnim imenom? Morebiti pri č. č. o. o. kapucinov v Celju, ali celo v Gradcu? Blagi do-

morodec g. dr. Muršec, na pomoč! — Tedaj ima naš Maribor tudi svoja dva slovarjepisca: p. Bernarda in duh. Narata, (Ali je Narato v rokopis le res na veke zapravljen? zatore na noge, komur rodoljubno sreča bije, dokler ga ne bo več ne duha ne sluha!), kakor Ptuj svoja: Penja in Kupana. — Več o gore rečenem in še o drugih rokopisnih slovarjih, n. pr. Kastelca 1680 str. 527, Zagorce, Bilec, premil. vlad. Slomšeka: Glossen zu dr. Murko's Wörterb. str. 490, potler o: „Slov. Pflanzen-Nomenclatur“ Fr. Vrbnjaka 1835, (več nego 50 pol, kar tudi ob dobi v Ljubljano pošljem) ter o svojih pomočnikih menda v „Taboru“. Ali še kdo ima ali vč za kak slovarski rokopis? Ne mudimo se.

Na Ptuju. O. Caf.

Latinsko-slovenski slovar.

Ugoden zvezk prihrumeva od naredbe bivšega poravnavalnega popečiteljstva, ktero previdevši za nas Slovence potrebščino take knjige v srednjih učiliščih nagovorilo je mladega veleučenega g. načitelja Pajka, da spiše brže bolje ta slovar na porabo. Ugaia tudi, ka se je razve naučiteljev strokovnjakov podvrglo temu težkemu poslu nekoliko še drugih preskušanih slovenskih knjižnikov,

kar zagotavlja, ka je kan kolikor najhitreje dovršiti to obširno nalogu, da se na skorem zroči uželjni mladežni v naročaj. Oziroma na sestavljanje drznol bi se tole nasvetovati:

a) naj se na primerem kraju snidejo vsi sodelavci tega slovarja zato, da bodo vsi složno postopali, kar pospeši in mnogo polekša posel vredniku. O tej priliki bi se tudi vsem pomagačem priporočila ista pomagalna sredstva, kar bi vodilo na lepo skladnost in smernost;

b) naročeno je bilo pred nekoliko leti gospodoma gimnazijskima naučiteljem M. Valjavcu in Žepiču sestaviti latinsko-hrvatski riečnik; ona imata najbrže to delo dovršeno v rokopisu, naprositi bi ja toraj trebalo, naj bi dragovoljno skladavec latinsko-slovenskega slovarja posoditi račila svoj izdelek, kar bi nam sile posel skrajšalo ter mnogo pripomoglo k sveti vzajemnosti, a vrh tega bi se menda našel način, da bi istohipno dobili Hrvati in Slovenci to knjigo. Ako že hrvaška vlada nebi kazala volje temu na pospeh, nagovoriti bi se morebiti dalo jugoslavensko modrišče, da deloma prispeči in proža roko pomočnico. Jaz si to stvar prikazujem v obliki pravniš-

Ta izbrani začasni opravlajoči odbor ima po vodilih, kakor so se pri obširnem pretresovanju in posvetovanji v tem prvem občnem shodu razvile, osnovati in oblastnjam na potrjenje predložiti pravila in za koncesijo ljubljanske tiskarnice prosi.

Tako je torej veliko društvo ustanovljeno in ako nam ne pride nepričakovano nasprotovanje, česar si ne moremo misliti, začenjala se bodo kmalu nova doba odločnega delovanja v duševnem obziru.

Domače in slovanske novosti.

Izmed slovenskih poslancev so odpotovali gospodje dr. Vošnjak dr. Kosta in Herman v Prago. Dr Vošnjak zadnji ponedeljek, dr. Kosta že v soboto.

Začasni opravlajoči odbor „narodne tiskarnice“ ima prihodnjo nedeljo prvo odborovo sejo v Ljubljani.

Kako lepo skrbi vlada za štajerske Slovence, in posebno kak duh pravičnosti (?) vlada pri graški c. kr. namestniji, priča z nova način, kako so ravnali pri oddajenji službe okrajnih zdravnikov. Iz dobrega vira vemo, da je več izkušenih, slovenještajerskih doktorjev za mesto v Ptuj prosilo, ki so vsem terjatvam, tudi glede znanja slovenskega jezika, odlično zadostovali. Ali nobeden izmed teh kompetentov službe ni bil, temuč c. k. namestnik je po vseh kotih dal iskati „Slovenca, ki ni Slovenec.“ In tak individuum so našli v dr. Škrabarju, dozdaj zdravniku v Litiji, kteri je dekret bil, ne da bi bil kompetiral. To samo zarad teh zaslug, ker je dozdaj litijskemu pašatu Auerspergu nemškutarstvo siliti in širiti pomagal in se vedno vedel kot človek brez političnega prepričanja in značaja. — Tako je še zmerom, da mora pri nas svojemu narodu izneveriti se, kdor hoče službo dobiti!

O zedinjenji Iztre in Goriškega s Trstom govorji tako razširjen tržask list za isterske in sploh primorske Hrvate „Naša sloga“ in pravi: „Naši sosedje Talijani so zopet začeli pisati o zedinjenji Iztre in Goriškega s Trstom. Mi smo že rekli, da se ta stvar tudi nas tiče in kako mislimo o njej, pa zdaj zopet ponavljamo: da bodo vse sile napenjali, da se združimo, bodo si s Hrvatsko bodo si s Slovenijo, ker naj znajo, da nas ni nikakor volja utopiti se v italijansko morje.“

Hrvatski gozdnarji ali šumarji imajo 9. decembra t. l. v Križevcu skupščino, v kateri se bodo posvetovali v blagru šumarstva. Dopisnik iz Slavonije v „Obzoru“ pozivlje mnoge slovenske šumarje, ki so v Hrvatski, Slavoniji in vojn. Krajini v službah in jim je Hrvatska druga

kega nazivja od 1853 l., namreč: na prvem toriči latinsko besedo, potle hrvaško in na posled slovensko, a kder je za obe narečiji isti izraz, postavlja se samo enkrat. Belostenec in Jambrešič porablja se marljivo, prebogata Oroslavova nabira služila bi na krasoto in okinčanje;

c) treba bodo rabiti bolje panonsko razrečje, ktero je hrvaščini najblže, vsaj v premnogih primerih isto, čemur se ni čuditi, ker hrvaški pisci minovšega stoletja govorili so o svojem jeziku kakor o slovenskem, o svoji zemlji kakor o slovenski zemlji: „C vēt s vētcev“ preneseni 1754 na naš slovenski jezik. Ta žitek svetcev obsega četiri na podlan debele vezke v hrvaščini od lepoglavskega redovnika Hilariona Gaspariotti-a, reda sv. Pavla prvega puščenika. Pisec zove svojo domovino slovenski orsag govoreči: Dušicam slovenskega orsaga na napredok, in: koteri (svetci) u našem Horvatskem ili Slovenskem orsagu poštuju se. Vitez Miklošič tudi imenuje golč med gradjanskim Hrvatskim narodom govorjen slovenski; ondi je ravno domovišče l-a, kteri pišemo v knjižnem jeziku. Razen tega priporočuje panon-

domovina postala, naj se udeležijo. „Naša braća Slovenci, Česi i Slovaci neka tom prilikom počaku, da su vredni članovi svoga naroda, te da ljube sve što slavenski diše in slavenski govor in tvori „pravi Obzor“ in mi mu pritrjujemo.“

V Zagrebu so imeli zadnji torek Magjaroni svojo skupščino, sezvano od dr. A. Kuševiča. Posvetovali so se o organizaciji svoje „stranke,“ da bi potem hrvatski zbor razpustili, predno se je sešel.

Odlični možje poravnovalne politike še vedno dobivajo zahvalnice in častne diplome od različnih zastopništv in društev po deželah česke krone. Češki listi donašajo vsak dan mnogo novic te vrste.

Svetozar Miletić, znani voditelj ogerskih Srbov, je o Andrassy-u v ogerski zbornici, kakor ob svojem času povedano, rekel, da je sedanji minister vnanjih zadev, potem ko je na Ogerskem take razmere ustvaril, da se jim ni več kos zdel, „ušel.“ To je dalo „Politiki“ povod, prečitati zapisnik Andrassy-jevih grehov, ponoviti, kako je Slovkom, Rumuncem, Srbom, Hrvatom, krvico delal, kako je tudi med Magjari samimi si nasprotnikov nabral (levica v ogerskem zboru) in reči proti koncu v članku govorečem o teh rečeh: „Ogerska levica bode iz Andrassy-jeve vtikalne politike kapital kovala, dokler da se bo celo ne trdno in s trudem vkljup držano poslopje dualizma nad glavo Andrassy-a in Deákove stranke podrlo. Na teh razvalinah pa bode personalna unija vstala in mi bodo gotovo zadnji, katerim se bodo moglo na Dunaji očitati, da smo pomagali tako državno razmero ustvarjati, ktere se kakor kuge boje.“ — V tužnem stanu je Andrassy dobremu grofu Lonyayu Ogersko prepustil. Znotraj razdrto, državljanški vojski blizu, zunaj brez priateljev, ne z ostalimi narodi neogerskih dežel, ne s Srbijo, Rusijo in drugimi državami v blagohoteči razmeri, razen Prusije, ktera vsled Andrassy-Beustove diplomatične modrosti že zdaj Ogersko za bodočo kolonijo Bismarkovih spletek ima. Za našega ljubega grofa Andrassy-a je potem takem bil res čas, iz Ogerskega — uit.“

Poljaki so oni narod v Avstriji, ki je politično najmanj stanoven. Še ona klika, ki se denes „ustavoverno“ imenuje, je stanovitejša kajti v nje postopanji se saj eno načelo povsod vidi, namreč obdržavati prvo besedo v državi in tlačiti vse nenemške narode in če so denašnji „ustavoverci“ tudi bili prvič absolutisti, pozneje „konstitucionalni“ censtralisti, sedaj dualisti in bi postali tudi federalisti, ko bi v federalizmu našli uresničenje svojega gori omenjenega načela, vendar ne skačejo tako naglo iz enega stališča, kakor Poljaki, ki so bili pod Hohenwartom federalisti in

komaj je bil Hohenwart odpuščen, se že oklepajo ustavoverne klike, ker misijo, da pride tej sedaj kmilo v roke. Poljaki se drže vselej samo iste stranke, ki ima oblast v rokah in kakor so denes ustavoverci in zmerjajo federaliste, tako bodo jutre federalisti, če bodejo ti več vpliva imeli. Zato se na Poljake ne more nikdo zanašati. Oni so nezvesti zavezniki. Na Dunaji se je v teh dneh zbral nekoliko odličnih Poljakov h konferenci; sedaj misijo so razmere njim posebno ugodne, ker Andrassy sam bi neki rad samo Poljake zadowil, drugače pa „strege ustavno“ vladanje videl. Da ustavoverci sami sedaj naspostujejo Andrassyjevu, če ravno so poprej hoteli v državnem zbornu poljsko resolucijo po večjem sprejeti, je znano.

Dopisi.

Iz Zagreba.

21. septembra. [Izv. dop.] Pri nas vlada še zmerom politična tišina. Časniki naših dveh nasprotnih strank se sicer po malem vsak dan ščipljejo in breajo, pa njih velike kritične krtače vendar že dalje časa na polici leže. Voz našega javnega življenja ne more ni naprej ni nazaj. Očividno je, ka smo dospeli do nekega počivališča. Kar je klop v hladnej senci za trudnega potnika, to je denašnja tih faza našega javnega življenja za nas Hrvate. Počivališča so narvana in obča prikazan v življenji vsakega naroda, ona pridejo pa vsakem umornem trudopolnem delovanju, ter so ob enem zopet predhodniki novih prizadevanj, novih naporov in novih naskokov. Miden v zapečku sedé z mirno krvjo brojimo in tehtamo dogodke okolo sebe, ter še ne pomislimo na to, da imajo vsi ti dogodki tudi na naše zadeve kolikor toliko vpliva. Med novimi ministerstvi nas Lonyay bolj zanima nego Andrassy, in zato imamo za glasove prihajajoče iz Pešte dva uha, za glasove pa prihajajoče iz Dunaja samo eno. Lonyay je sicer rekel, da bode kot ogerski premier zvesto stopal po tistih stopinjah, s katerimi mu je pred njim Andraši gaz naredil. Ta njegova izjava je malo tolajljiva za nas, vendar si pa mislimo: si duo faciunt idem, non est idem. Nam nasproti prav za prav dodenes še ni barve pokazal, kar pa sicer vsak čas pričakujemo. Glavno vprašanje, ki si ga stavljamo, je to: ali bode puštil naš sabor 15. januarja prihodnjega leta sniti se, ali ne? ali bode pa mesto tega, sabor še pred njegovim konstituiranjem razpustil, in nove volitve razpisal? Tako se mi vprašamo, tisti pa, ki bi mogel edini na to vprašanje odgovor dati: Lonyay, še zmerom ni izpregovoril.

Andrassy kot minister zunanjih zadev je, — kakor si tukaj na uho pripovedujejo — s tem na-

sko razrečje, gojimo trden kan, ka se bližamo jedinstvi južnih Slovanov, do ktere se tudi tem pōtem zanesljivo dospeva.

Korotansko razrečje pogreša izvirnosti in opira se po veliki večini na prestavljeni jezik, kakor so z njim delali obnavljatelji Truber, Dalmatin itd., ne znajoči več značaja slovenščine, ne vedoči več jezikov 10. 11. 12. stoletja, ne mareči in neskrbeči se za govor drugega Slovanstva. Potakem je vladalo onda izlasti glede na načino med duhovščino gadno in pogubno mrtvilo, kakor denes vlada v znanostih poprek in materinščini naposeb z ogromno večino razumništva po vsem Slovenskem, iznemši v tej ali oni vladikovini primerno jako malo število delavnejših, marljivejših, omikanejših in za pravo nelažljivo ali ukanljivo blagost svojega naroda se potezajočih osobnosti, a drugo preveč troši, pije, spava, in deveta mu je briga, naj idejo zgodbe in se sveti zgodovina tako ali enako, samo da on ugodno lenjari in se pita nalik volu pitancu, dokler mu bela žena ne namigne, hajd nemarnjak odtod, da ne bode več kruha gubil. In če ga včasih kaka sponosica dregne, pehne ali zdrami na prijetno nastlanem vališči, prebujen psnje vse gibanje in napredok, ker druga ne ve, za delo pa mu ni.

S takimi čusi bogme ni za betvo pomagano narodu, od kterege so navedeni preškolani, na to da bi nekda bili pomočniki in vodniki ljudstvu, a ne mračnjaštvo goječi lenjaki. Trošiteljev dosti, a narodu kosti. To Vam je neskajena, dasi dočinkom pelinova istina. Ako ne bode v kratkem ovarjati popravka, moči bode narodu oči na stržaj odpreti, naj več ne krmi in ne redi lenjakov samojedov.

V tej in vsaki znanstveni knjigi dolžni smo razstati se z nepotrebnnimi tujiznami, bodo si ka so odete slovenskimi platenami, pustimo vsakemu svoje a zajemljimo radi iz domačega, bogatega in neizčrpljivega zaklada. Opuščajmo med drugimi te-le navadno na dnevnem redu soče nemčizne: prihodnji, prihodnjič, prihodnost, prestavljeni iz Zukunft; naše je bodoč, bodočnost; brati, bralec, berilo in vse izvedenke odtod iz lesen, naše: četi, čitati, čitatelj, čitalo; minovše stoletje kaže: čtevec-čtelec, nikar ne moti prikazen, ako šteti iz iste korenike pomenja brojiti, vsaj je ravno tako v staroslovenščini; brati, brač, berič-sammeln, colligere in p. brati grozdje; življenje prevedeno iz Leben, naše: žitek; obhajati, obhajanje, obhajilo iz begehen v drngem pomenu, naše: svetiti, časti, praznovati;

imenovanjem nalašč na brus postavljen, in sicer izrečno s tem namenom, da se na njem obrabi in okrha, in potem na „lep način“ čem preje na stran potisne. Tudi Andrassy sam gotovo ni tako top, in tako bedast, ka ne bi previdel, da je on kot minister zunanjih zadev habsburške monarhije med diplomati to, kar je bil rimski gladijator za rimske občinstvo: v zabavo tega občinstva moral se je namreč z drugimi gladijatorji na smrt in življenje boriti! — Z Andrašijem — tako se pri nas sklepa — bode drugi glavni faiseur duvalizma v „škart“ det, in federalistična dvorska stranka bo potem prosto polje imela. Mi sicer nismo prijatelji dvorske, kakor krt podzemno rujoče kamerile, vendar je pa v zgodovini habsburške monarhije potrjena prikazen, da je skoro v vseh odločnih časih nazadnje dvorska stranka odločila. Tudi denašnji časi so odločilni. Ta kriterium jim nikdo zanekati ne more, in ravno kakor že večkrat prej, mogla bi tudi danes dvorska stranka zadnji „à tout“ izigrati. Razne prikazni zasvedočavajo, da dvorska federalistična stranka denes na vseh naklilih dela. Hohenwart bil je njeno delo, ravno kakor je tudi Beustov pad, in brž ko ne tudi nedanji Andrassy-jev avancement ona zakrivila. Poseg njene roke v državno kolesje je v toliko opravičen, v kolikor so se že skoro vse druge politične stranke obrabile in nevspehom nemogoče naredile. Zadnji cilj in konec dvorske stranke more biti samo: ali federalizem ali absolutizem. Kteror teh dveh vladinih oblik je kamarila v svoj program vzela, to se danes pač še ne more reči, dolgo pa tudi prikrito ostati ne bodo moglo, sicer je pa čas, da enkrat tako ali tako iz egiptovske tmine izidemo.

Iz Ogerskega. 19. nov. I. B. [Izv. dop.] So časi, v katerih se domoljubno misleči človek, posebno daleč od domovine, živeč in mirni podložnik iz svojega spanja zbudi, kakor bi strela udarila in ga na najneprijetnejši način za boljšo bodočnost zdramila. Tako sedaj stoe reči v Avstriji, v deželi, o kateri se še vedno govorji, da so njeni pripomočki neiztočljivi. Ravno isto se lehko reče o oblagodarjeni zemlji Turčije in vendar je tam, kakor pri nas v obče sila doma. Razlog za to prikazen, da se blagostan sploh ne more povzdigniti, leži v nesrečni politiki, ktera vsak boljšek za državljanec v kali zaduši. Da se nahajajo spekulantje, katerim je ta zmota prijetna in kteri iz nje največje koristi vlečejo, nas uče mnogi dogodki. Ko je grof Hohenwart po neizrekljivem trudu Čeha zadovoliti hotel in za temi druge rodove države, moral se je Beust, da razdere poravnava, z Ogri zavezati, ktere je odgovil, da sebe in poravnava nemogoče stori.

obrejevati, obrejevanje; dobro je rečeno: obhajati okolico; obiskati prevod iz besuchen, naše: po-hoditi, pohajati, hrv. posetiti; dopasti se iz gefallen, naše: ugodi, ugajati, po godu biti; pretekli iz verlossen, naše: minovši, prešestni; peljati iz laščine, ta glagol se povse odbreni toliko več, ker se rabi tudi v krivem pomenu: Negega dne mu (Avgustinu) prinesò bolnika. . . Ko pa mož, ki je bolnika pripeljal, pové, kar ni točno rečeno, vsaj se tudi pravi: drva mu je pripeljal. Privajati se nam je na vesti, voditi in vesti, voziti; poduk iz Unterricht, naše: pouk; priložnost iz Gelegenheit, naše: prilika; star, starost v pomenu aetatis, aetas, nemški alt, Alter: dečko 9 let star je umrl, naše: 9 let bivši ali imaje ali dovršivši, vsaj devetletje za človeka ni starost; tvoje starosti (ako p. drug ima 17 let), naše: tvoje dobe, trojih let; starši iz Eltern, naše: roditelji. Vedeti je tudi, ker takih spak slovanski svet nikder nima, nego so delo iz nemškutarske kovačnice. Ravno tako je tuje: oče, -ta, očetov, očetnjava po svoji laški končnici t, naše: oča, očin, očinski, očevina, očinstvo; tuje je: Murko, ta, naše: Murko, a, Nedelko, a, Meteljko, a; po tujem klenku kmalu, odsehmal, hudobija, domačija. R. B.

To junaško delo je nam Slovanom one elemente pokazalo, kteri so naši naj večji sovražniki, zato vemo iz dogodkov, kaj imamo pričakovati pod magjarsko vlado. Magjari so ljudje, ki so skrivaj intrigirali, dokler so se slabe čutili. Zdaj pa mislijo, da bodo s svojo honvedsko vojsko storili, da jim bodo z dobrim ali slabim vsi nemajarski rodu podložni biti morali. Če grof Andrassy svoj spomin na pomoč vzame, mora si slediča vprašanja staviti: kako je prišlo, da je Ogerska leta 1849 kljub veliki honvedski vojski se pri Vilagosu udati morala? in kako on, tedaj največji nasprotnik Avstrije in dinastije, sedaj naenkrat službo ministra zunanjih zadev sprejeti more, če ima — nečemo reči značaj — temveč nekoliko sramežljivosti, ktero vendar imajo vsi pošteni ljudje? Prvo vprašanje, zakaj je Ogerska leta 1849 izgubila, bodo dobilo odgovor, da niso toliko avstrijske in ruske vojske k pobitji pripomogle, kakor živeči v Ogerski sami domači nasprotniki Magjarov: Srbi, Slovaki, Rumuni in Hrvati. Tadaj so bili ti narodi še jako pohlevni, kar denes zarad nezaslišanega magjarskega stiskanja niso več, toraj je ona moč, na ktero se Magjari opirajo, jako preblematične nature. — Drugo vprašanje, kako se mož, ki je bil največji nasprotnik Avstrije in dinastije, na sedež vklupnega ministra meni nič tebi nič vsede, je res zastavica, ktero bodo bodočnost uganila.

Mi Slovenci moramo pazljivi biti, dokler se ti dogodki ne razjasnijo in se moramo možato zbrati, da bodo gledali sedanje zamote z ono pasivnostjo, ktera je našemu rodu lastna. Slabše, ko se nam v državopravnem obziru sedaj godi, se nam ne more goditi in mislimo, da naši poslanci te niso tako daleč, da bi se za 10 gld. na den sedli pred škotska vrata in tam morali poslušati, da se slovansko ljudstvo, ktero dela večino monarhije, ondi samo iz milosti trpi in ga Nemci pomilovalno po strani gledajo. Lahko čakamo pri domačem ognjišči onega časa, da se bodo razsvetljeni državniki našli, kterm bode večina ljudstev naše monarhije svetišče in kteri bodo tisto kratkovidno večino ki zdaj pogumno glavo po konci nosi, učili človeške pravice.

Izv. telegram „Slov. Narodu.“

(Došel po končanem uredovanju.)

Iz Prage, 22. novembra.
V federalističnem shodu v Pragi je bilo zastopanih devet avstrijskih dežel in štiridesetimi zastopniki. Slovence so zastopali dr. Costa, dr. Vošnjak in Herman. Vsi sklepi so bili enoglasno sprejeti.

Politični razgled.

Deželní odbor kranjski je baje dobil pismo od ministerstva notranjih zadev, v katerem govorji ministerstvo o „čudnih“ dnevnih redih v zadnji sesiji dež. zborna kranjskega, pri katerih je samo glava nemško, vse ostalo pa slovensko tiskano. Ministerstvo želi, da bi dež. odbor glede na §. 19. o. p. pri bodočih predlogih za dež. zbor tudi za nemški tekst skrbel. Deželní odbor bode protestiral zoper to kratenje avtonomije deželnega zastopa, bodo opomnil na sklep dež. zborna, da ima uradni jezik dež. odbora biti slovenski in bode ministerstvo vprašal, zakaj tudi na Štajerskem in Koroškem ne skrbi, da bi dolični dež. odbora v dveh jezikih uradovala.

Na Dunaji niso še iz ministerske krize izšli. Vendar ustavoverni listi poročajo, da dobomo zdaj ko je Kellersperg odpravljen, ministersvo z Adolfovom Auerspergom na čelu. To se ve da se okolo njega zopet bleščijo nemško-ustavoverne zvezde, brez katerih ni nič nemškega mogoče, Lasser, Glaser, Stremajer, Unger itd. — stare litanije. Feldmaršal-lejtnant Koller ide zopet v Prago Čeh krotit. Razpustili bodo deželne zbole: kranjskega, moravskega, in gornje-avstrijskega, za druge se še ne ve. — Poleg tega so imeli zadnji torket ustavoverci posvetovanje na Dunaji, ktere

so se udeležili: Giskra, Hasner, Herbst in kar nemškega ž ujimi leze ino grede. Ti so Auerspergu svojo pomoč obljudili, znamenje, da dolgo ne more obstati.

Ob istem času kakor federalisti v Pragi in ustavoverci na Dunaji, imeli so tudi Poljaki na Dunaji svojo konferenco, a celo Nemci se iz teh nesrečnikov norce delajo, ker sklepajo o tem pod kakini pogoji bodo šli v rajhsrat Nemce podpirat, niso vedeli kaj bi sklenili.

Glasilo tirolskih, nemških federalistov, „Neue Tiroler Stimmen“ piše: „Padec Hohenwartov pomeni za Rusijo vabilo, naj trenutek porabi, ker sedaj so Slovani razsrdeni, da so bili na Dunaji tako naglo in odločno odpravljeni in v obupu niso za Rusijo samo nenevarni, temveč žalibog up. Raztrgana, divjega sovraštva med narodi polna Avstrija bila bi na papirji zavezica Prusije, na bojnem polju pa zavezica Rusije . . . Naša Avstrija ima prostora za vse svoje narode, naša Avstrija ne konfiscira svobode v prid dvema drobižema svojega prebivalstva, naša Avstrija ima po svobodomiselnim vladim na se vleči vsa sorodna ljudstva, ktera stanujejo na njenih mejah — pa na „liberalni“ strani žele Avstrijo, ktera ima ostrasti vse pošteno misleče Nemce, Italijane in Slovane, tako, da gredo sočutja čez mejo in med mejami nič ne ostane, ko poteptana svoboda, nezadovoljnost in neizgleden razpor na eni, brezimena neumnost in še večji in kratkovidni napuh na drugi strani!“ Tudi med Nemci žive, kakor vidimo možje, ki imajo razum za stan Avstrije, žalibog pa je večina Nemcev po kerumpiranem časništvu tudi politično ostrašljivo korumpirana.

Razne stvari.

* (Pri deželnem sodišči v Ljubljani) je prazna služba adjunkta. Prosilcem je znanje slovenskega jezika potrebno. (L. Z.)

* (Boji za ustavo) so Avstriji od svojega začetka v sušcu l. 1848 do sedaj 110 ministrov dali. Izmed teh jih 87 živi in 85 pokojnino uživa (Giskra in Widman ne potegujeta pokojnine, ki jima gre.) In kakor najnovejši zaobračaji naše politike kaže, še ne bomo kmalu prišli iz dobe vednih ministerskih kriz.

* (Vzdrževanje stalnih vojsk) je eno najtežjih bremen, ki se nalagajo plačevalcem davkov. Po vseh državah Evrope požre vojska največ denarjev in države se morajo posebno zarad vojaških potreb mnogo dolžiti. Če pa pregledamo države, vidimo, da Anglija primerno največ potroši za vojaštvo; njo stane na leto eden vojak 1000 gl., Portugalsko 516·51 gl., Rusko 481 gl., Francosko 469·86 gl., Nizozemsko 451·60 gl., Belgijo 419·15 gold., Nemško 405 gld., Tursko 369·70 gl., Italijo 367·42 gl., Dansko 352·87 gl., Špansko 310·229 gl., Avstrijo 288·70 gl., podonavska knežtva 256 gl., Grško 251·60 gl., Srbško 233·50 gl., Norveško 177·10 gl., Švedsko 164·60 gl., Švicarsko 115 gl. v srebru. Tu smo navedli države po vrsti od one, ki največ za vojaštvo izda do one, ki najmanj za to potrosi. Številke te veljajo samo za mir, pa vidi se, koliko tudi v miru vojske stanejo, ako se v poštev jemlje veliko število vojakov. Ako bi vojaštvo tudi drugače ljudstev ne mučilo, ako bi jih ne sililo, svoje najkrepšje sinove temu molohu darovati in ako bi tudi bilo pred moralo opravljeno, mednarodna vprašanja s krvjo državljanov reševati, že same neizmerno število denarjev, ktere vojske požre opravičujejo terjatev, naj se vojska izbriše iz prava narodov kot sredstvo za reševanje mednarodnih vprašanj.

* (Rojanska čitalnica) napravi v nedeljo 26. t. m. veliko besedo z govorom. Dramatični odsek bo predstavljal igro: „Mlinar in njegov hči“. Po igri ples. — Vabijo se vsi čestiti udje, neudje z listkami povabljeni plačajo 30 krajcarjev vstopnine. — Začetek ob 5 uri z večer.

Odbor.

Mariaceljske povže, marinirane jegule (aalfische), ruske sardine, zavit slanik (rollhärtinge), skutni sir (primsenkäs), goriški kostanj (maroni), vsake vrste čaj in drugo specerijsko blago priporoča po solidni nizki ceni

M. Berdajs,

(72—1) na grajsčinskem trgu v Mariboru.

Da se

Zobje in čelustno meso

zdravi ohranijo, je dovolj, ako se vsak dan čistijo z

Anatherinovo ustno vodo

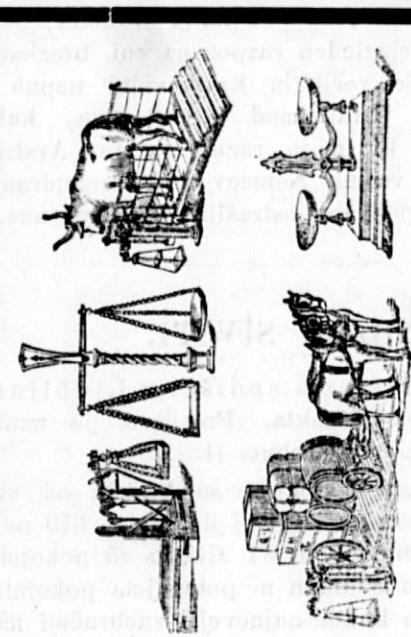
(Anatherin-Mundwasser)

od Dr. J. G. Poppa c. k. dvornega zdravnika na Dunaji, Mesto, Bognergasse, Nr. 2.

Rabi se tudi potem z najboljšim vspohom, ako so zašeli že zobje boleti, ker se ne dela potem več zobjni kamen, in se ustavi daljša gnijitev zoba, majoče in rado krvaveče zobjno meso ozdravi, in smrad od gnjilih zob v ustih odpravi.

V flašah po 1 gld. 40 kr. a. v. (27—2)

Dobi se v Mariboru v Bankalarjevi lekarni, pri g. A. W. Königlu, lek. Marija pomočnica, pri g. F. Kolletnigu in v Tauchmannovi bukvarnici; v Celji pri Crisperju in v Baumbachovi lekarni; v nemškem Landsbergu pri A. L. Müllerju, lekarju; v Gleichenbergu pri F. pl. Feldbachu, lek.; v Konjicah pri C. Fisberhu, lek.; Leibnitz, lek., vdove Kretzig; Ljutomeru lek. F. Pessiak; Murek lek. L. pl. Steinberg; v Ptaju lek. E. Reithammer; Radgoni lek. F. Schulz in J. Weitzinger; v Brežcah J. Schmiderschitsch; Rogatec lek. Krisper; v Kislivodi v lekarni; Stainz V. Timonšek, lek.; Sl. Bistrica J. Dienes, lek.; Slov. Graden J. Kaligarič; Podčetrtek Vasulik lek. Varaždinu A. Halter, lekarnici.

Kovane uradno preiskavane **decimale**

Voge certificirate oblike:	
Nositeljna moč:	1 2 3 4 10 20 30 cent.
Cena, gld.:	5 6 7,50 12 15 18.
Nositeljna moč:	40 50 60 70 80 cent.
Cena, gld.:	20 22 25 27,50 30.

Balancevne voge:	
Nositeljna moč:	150 170 200 230 300 350.
Cena, gld.:	150 170 200 230 300 350.

Voge za žirino z železnim obročjem in megi (graviliti):	
Nositeljna moč:	15 20 25 30 40 50 cent.
Cena, gld.:	150 170 200 230 300 350.

Voge za žirino :	
Nositeljna moč:	350 400 450 500 550.
Cena, gld.:	120 150 200 300 cent.
Nositeljna moč:	600 650 750 900.
Cena, gld.:	23. decembra 1871 krajnemu šolskemu svetu v Šmarji izročiti.

L. Bugramiy & Comp. , fabrikanti vag in utegov.	
Nositeljna moč:	Dunaj, mestu, Singerstrasse Nr. 10.

Služba učitelja

je za triprazredno ljudsko šolo v Šmarji pri Ježah z letno plačo 500 gld. a. v. za oddati. Proslilci morajo svoja prosila z zadavnimi prilogami in dokazalom popolnega znanja slovenskega jezika do 23. decembra 1871 krajnemu šolskemu svetu v Šmarji izročiti.

Dalje vse sorte druge vag in utegi.

Naročilom proti posiljanju denarja ali na postno poduzetje ustreže precej:

(11—34)

Predsednik; Schönwetter.

(71—2)

Okraini šolski svet v Šmarji, 13. novembra 1871.

Wien bei A. Friedmann, Praterstraße Nr. 26.

In dieser Qualität allein zu haben in

Prof. Dr. Lappièrre-a

Vbrizgovalno zdravilo

ozdravi*) v 3 dnebi vsak tok iz scavnika, kakor tudi beli tok pri ženskah, če je tudi zastarel. Cena za steklenico s podukom o rabljenji 1 tolar 20 sreb. gr. Za poslan denar se strogo skrivno dobi po

A. Witt-u.

Linden-Strasse 18, Berlin.

*) Na stotine ozdravijenih.

(59—5)

Pridni delavci.

za kopanje in prevoženje zemlje na koleah, dobitjo vsak čas za dobro plačilo delo čez vso zimo na železnici blizu Gradca.

Oglasijo naj se pri podpisanim društvu pismeno ali osobno. (64—3)

Bauunternehmung

Praschniker & Comp.

in Graz, Münzgraben Nr. 88.

Povabilo za nakup novo izdanih Innsbruških tako zvanih Tirolskih sreček,

ktere, kakor v poznejšem razloženo, so boljše, ko gotovi denar, in ktere bodo prvič in prihodnjič že 3. januarja 1872 vzdignene.

Podpisana menjavnica si s tem dovoljuje svojim cenjenim P. T. privavnim prejemnikom in noselskim prijateljem naznaniti, da je prevzela od deželnega mesta Innsbrucka najeto posollo v znesku od 1 milijona gold. avstr. velj. in prosi, naj se blagovljeno storí, da dotočna prijazna naročila ali vprašanja samo podpisani menjavnici dojdijo.

Kratek razkaz nekterih koristi, ktere to posejajo daje:

1. To posejilo znača vkljup samo 1 milijon goldinarjev in se z 2,535,910 gld. a. v. v 40 letih vrne in
2. Je razdeljeno v določne liste, kriterij vsak mora biti vsaj po 20 gld. a. v. izbran.
3. Bodeti ti 4 krat na leto vzdigneni z glavnimi dobitki od 30000, 12000, 10000, 10000 gld. a. v. itd., dalje.
4. Dajejo oni, ne glede na to, da je dejelno glavno mesto Innsbruck prevzel plačalsko dolžnost, kar gotovo vso garancijo daje, že s tem, da je dejelno glavno mesto z vsem svojim premakljivim in nempremakljivim premoženjem v sodniških vrednostih nad 800000 gld. in z vsemi davki in dohodki, ki mu gredo, porok, vsako sigurnost, ki je mogoča in se more želite ali mislite in tako se lahko vsaki drugi sreček na stran stavijo.

Da bi svojim P. T. prejemnikom dokazala, kako podpisana menjavnica sama o vrednosti in gotovosti tega papirja kot založnega kapitala misli, je sklenila, en del teh sreček v ta namen rezervirati, da izreče in se zaveže, vse pri njej od denes do

1. januarja 1872 v posameznih kosih po gld. 30 a. v. kupljene take srečke

(te jih bo še kaj tako dolgo), eno leto t. j. do incl. 1. januarja 1873 po polni kupni ceni, t. j. tudi po 20 gld. v plačilo jemati, tako da potem takem vsak kupec takih sreček ne da niš na risiko, ker v teku enega leta otiha sreček trenutno lahko za celo kupno ceno v plačilo da in tako zastonj pri skratnem vzdiganju za glavne dobitke od 30000, 12000, 10000 itd. igra.

